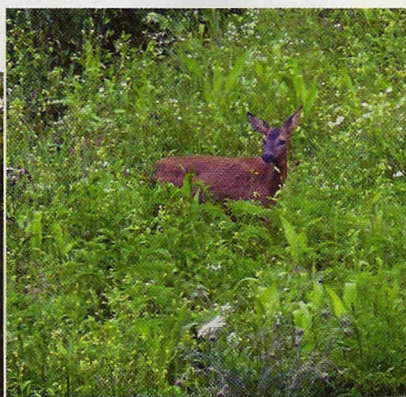

Reebokken in de 'Feistzeit'

Scherp tekent de vóór mij in een dennenboom zittende geelgors zich af tegen de donkere wolken van een naderend onweer. Door de kijker zie ik het snaveltje en keeltje bewegen en een fractie later bereikt het tsi-tsi-tsi-tsi-tsièèèè mijn oren.

Het 'Schrijverke' zoals wij hem in Brabant noemen vanwege de vele streepjes en krasjes op de eitjes vliegt weg en ook ik wacht het onweer op 'Ziegengatter' niet af. Nog voor ik de auto bereik, plenzen de eerste druppels naar beneden en weer even later wordt het Moezeldal spookachtig verlicht door de vele bliksemschichten. Eerder deze week zaten we nog in het Zwarte Woud waar we onze jacht- en wandelvakantie bij jachtvriend Wolfgang hebben gehouden. Bij aankomst had hij de 'Begehungsschein' al klaar liggen. In een groot deel van zijn 700 ha grote jacht kon ik onbekommerd jagen. Nadat Hannie en ik het appartement

hadden betrokken, maakten we met Wolfgang een snelle ronde door het revier. De dekking waar ik in een eerder artikel over schreef - als gevolg van de storm Lothar in 1999 - was nog immenser geworden en het zou volgens Wolfgang moeilijk worden om in deze 'Feistzeit' een bok te schieten. In de junimaand doen ze krachten op voor de komende bronst en bestaat het bokkenleven uit luieren en eten. De territoria zijn afgebakend en het is voldoende om hier en daar een grensgang te maken om te zien of toch niet een andere bok aanspraak wil maken op het territorium.

Rentnerkanzel

Wolfgang zegt dit ieder jaar en ik heb er een beetje een sport van gemaakt om dan juist een sterke bok of 'Hegeabschuss' te schieten. 'Jij hebt altijd geluk', is het dan. De volgende avond zat ik op de 'Rentnerkanzel', die uitzicht biedt op een open plek met daarop een 'Salzlecke'. Deze kalkstenen worden graag benut vanwege de mineralen en zout en biedt de jager de gelegenheid om het reewild goed aan te spreken. In het laatste licht verscheen een ree en hoe ik ook mijn best deed om aan te spreken... ik kreeg het niet voor elkaar. Ik meende iets van stangetjes te zien, maar moest zeker zijn en besloot de volgende avond terug te komen. Nu wist ik het zeker! Ik zat nauwelijks een kwartier toen een jaarling links op de 'Bühne' verscheen. Het was die van gisteravond en nu kon ik ook de nog met bast omgeven stangetjes zien. Het ree maakte een kommerende indruk. Wolfgang was zeer tevreden met het

bokje dat maar 7 kg ontweid woog. Die volgende avond vergezelde Hannie mij en namen we plaats op 'Telefonhauschen'. Ik vind het fijn als Hannie meegaat, want gedeelde vreugd is immers dubbele vreugd. Zij was het ook die me in 1994 tijdens een nachtaanzi in Thüringen attent maakte op een varken dat op de 'Kirrung' stond. Ik was in slaap gedommeld en nadat ze mij aangestoten had, kon ik mijn eerste overloperkeiler schieten!

Rotte varkens

'Telefonhauschen' torent hoog boven een enorme dekking uit waar 'Schneisen' in gefreesd zijn. Na enige tijd hoorden we vóór ons duidelijk het geluid van een naderende rotte varkens. Gespannen wachtten we af maar de rotte bleef op de hang onder ons en verdween uiteindelijk. Tegen 22.00 uur kwam een jaarling uit de dekking. Het was een goed ontwikkelde spitser en normaal gesproken laat je deze in Duitsland lopen. Maar met de strenge blik van het Forstamt op ons gericht en visioenen van onthoofde esdoorn besloot ik te schieten. Hij sprong af en tien minuten later vond ik hem in de enorme dekking met laag bladschot. De vreugde bij Hannie en mij

was groot en tevreden keerden we huiswaarts. Vanaf deze kansel komt later in de week nog een jaarling 'zur Strecke', maar oudere jaagbare bokken lieten zich niet meer zien.

Moezel

Nu zitten we nog vijf dagen aan de Moezel om een kansje te wagen op frischling of overloper.

Vanmiddag heeft het vroeg geonweerd, zodat een avondaanzit best wel eens lonend kan zijn

Het is enorm moeilijk om in deze tijd varkens te bejagen. Zelfs overloperzeugjes van 25 à 30 kg kunnen al frischlingen hebben, zodat je verschrikkelijk moet oppassen om geen fouten te maken. Vroeger kon je in de herfst gerust een stuk beschieten dat alleen op de 'Kirrung' stond. Tegenwoordig krijgen ze het hele jaar door jongen! Een gevolg van het voortijdig wegnemen van ervaren leidzeugen die ervoor zorgen dat de

vrouwelijke leden van de rotte op hetzelfde tijdstip bronstig worden.

Wilde kers

Vanmiddag heeft het vroeg geonweerd, zodat een avondaanzit best wel eens lonend kan zijn. Ik zit op 'Hotel' en door het venster geniet ik van de regenboog en kijk ik naar de wilde kers links van me. Ik kan er net niet bij zodat alleen een foto rest. Een beweging op de voerplek doet me naar de kijker grijpen. Een geit met haar beide kalveren schudden de regen van zich af en beginnen te snoepen van de klaver. Ik maak een paar foto's en even later komt er nog een tweede geit. Deze heeft geen kalpjes bij zich. Als ik besluit om af te bomen, verschijnt een mij bekende jaarlinggaffel en blijft de vinger recht.

Een fijne vakantie in een geweldig mooi landschap met uit het goede hout gesneden jachtvrienden die je drie bokken laten schieten.

Jagerhart... wat wil je nog meer? ■

